

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er altså nødt til at sige til fru Pia Gjellerup, at det er ganske enkelt en sandhed med meget, meget, meget store modifikationer, som fru Pia Gjellerup står og frembruser med heroppe fra talerstolen.

Der er ikke nogen konklusion om noget som helst andet, end at man ikke kan blive enig i FN's Sikkerhedsråd efter gentagne vurderinger. Efter gentagne vurderinger er Sikkerhedsrådet ikke nået til nogen konklusion overhovedet, kun, at man ikke kan blive enig, og det er meget afgørende og absolut ikke sådan, som fru Pia Gjellerup udlægger det her, nemlig at man er nået til en konklusion om, at suspensionen rent faktisk kan fortsætte. Man er ikke nået til nogen konklusion om noget som helst.

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Jamen målet er stadig væk afvæbning. Jeg har så en personlig holdning til, at jeg synes, at det kunne være ganske fint, hvis Saddam Hussein samtidig bliver fjernet fra magten, og man får indført et nyt regime, men målet og det, der er belæg for i resolutionerne, er stadig væk afvæbningen af Irak. Men så kan man jo, nøjagtig som vi også havde debatten i 1998, have den tilgang til det, at man ikke tror på, at der vil ske en afvæbning af Irak, så længe Saddam Hussein sidder ved magten.

Kl. 9.55

Men det er afvæbningen, der er grundlag for i resolutionerne, og det er det, der er målet; det vil jeg gerne fastholde.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, når jeg står og bladrer, er det, fordi der er ganske mange, der allerede har bedt om ordet.

Den første er fru Anne Baastrup, derefter er det fru Margrete Auken, og så er det hr. Aage Frandsen. Og ud over de tre er der foreløbig seks andre spillere til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Jens Rohde kom pludselig i tanke om, at målet var afvæbning. På et tidligere tidspunkt har hr. Jens Rohde også sagt et eller andet med, at målet var at gennemføre demokrati.

Men hr. Jens Rohde har i hele sin tale og i alle de svar, der har været her, herunder bl.a. svaret til hr. Keld Albrechtsen, som jo var et klart ikke-svar, ikke forklaret os: Hvad er Venstres mål, hvordan vil Venstre få indført demokratiet, hvordan vil Venstre løse det kurdiske spørgs-

mål, hvordan vil Venstre klare shiamuslimerne, hvordan vil Venstre sikre, at der kommer et demokrati? Hvilke overvejelser har Venstre haft, når man gang på gang har kunnet konstatere, at den irakiske opposition ikke kunne blive enig?

Jeg synes, det er et meget relevant spørgsmål, hvad der kommer til at ske efter krigen. Har Venstre overhovedet én eneste selvstændig overvejelse, som hr. Jens Rohde kunne betro Folketinget, al den stund han ikke nævner det med ét ord i sin tale og aktivt ikke svarer hr. Keld Albrechtsen?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt gå videre i det spor, som fru Anne Baastrup tog op her. Folketingets Præsidium var i september i USA og havde drøftelser med medlemmer af Kongressen, og der erindrer jeg, hvad der var det vigtigste argument imod den krig, hvorom man jo allerede dengang sagde, at den kommer, fordi der var den der stemning af, at uanset hvordan, så havde USA en så vital interesse i at få magten over Irak, at vi kunne gøre, hvad vi ville. Så var der den stemning fra dem, der var kritiske, og det var ikke engang bare en stemning, det blev meget tydeligt udtalt: USA ved jo overhovedet ikke, hvad man skal stille op med situationen bagefter. Og det ved Venstre heller ikke.

Der er nogle enkelte fantaster, der siger, at så vil demokratiet bryde frem, det hørte vi også derovre, så vil der straks blive jubel i gaderne – det kan der muligvis godt blive – men så vil der komme demokrati, og det vil jo brede sig, og så kommer det demokratiske Israel, det blev mindst sagt, det demokratiske Israel, og sammen med dem kommer der demokrati i Saudi-Arabien, osv. Det var den eneste konkrete vision, vi mødte derovre. Og så ellers den dybe skepsis: Hvad skal der ske bagefter i Irak, hvad sker der i regionen? Har Venstre skygge af bud på det, der kommer, ud over fantasteriet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til det, som jeg var inde på før, og som også hr. Jens Rohde kommenterede, men, synes jeg, i høj grad kommenterede ganske overfladisk.

Når der står her i notatet, at det gælder i hvert fald, indtil Sikkerhedsrådet har haft lejlighed til at vurdere situationen, det vil sige, at det gælder mindst dertil, så siger hr. Jens Rohde: Ja, man